

tykke, men ikke, at Manden ikke ogſaa kunde raade over dem; thi der ſtod ikke, at alene hun har Ret til i levende Live at raade over dem, men der ſtod, at hun alene har Ret til i levende Live at raade over dem uden Mandens eller anden Berges Samtykke. Jeg tror dog ikke, at denne Finesſe vil kunne ſtaa ſin Prøve. Jeg tror ikke, at man vil bifalde en ſaadan Fortolkning, der aabenbart gaar ud paa, at Ordet alene ſkulde ſtaa aldeles overflødig. Det vilde efter den Fortolkning ogſaa have været langt rimeligere at ſætte Ordet alene længere fremme, ſaaledes alſaa: „har hun Ret til alene i levende Live at raade over uden Mandens eller anden Berges Samtykke“. Meningen ſynes klart nok at være den, at alene hun har Ret til at raade over bemeldte Gods. — Heller ikke tror jeg, at der er nogen Nødvendighed for ved udtrykkelige Beſtemmelſer at klare det Spørgſmaal, hvorledes Manden er ſtillet i ſtrafferetlig Henſeende, naar han diſponerer over de Gjenſtande, ſom ſaaledes Huſtruen ſærlig har erhvervet; thi dette Spørgſmaal maa jo beſvares aldeles paa ſamme Maade, ſom det Spørgſmaal nutildags maa beſvares: hvorledes Huſtruen i ſaa Henſeende er ſtillet, naar hun diſponerer over Fællesboets Gjenſtande uden Mandens Samtykke. Det er to Ting, der ere aldeles analoge; Forholdene ere fuldſtændig ens. Der er i begge Tilfælde Fælleskab tilſtede. Det er begge Fælles-eiendom, men kun den Ene har Ret til at diſponere, efter den hidtilværende Lovgivning Manden alene, og efter dette Lovudkaſt Konen alene, forſaavidt det angaar diſſe Gjenſtande, og det er klart, at hver af Egtefællernes Stilling med Henſyn til den Diſpoſition, ſom denne foretager over dette Gods uden den Berettigedes Samtykke, maa behandles paa ſamme Maade. Har man kunnet komme ud af det hidtil uden noget udtrykkeligt Lovbud i det Tilfælde, at Konen diſponerer over Fællesboet, kan man det vel ogſaa her uden nogen udtrykkelig Beſtemmelſe med Henſyn til Mandens Diſpoſition over Konens Særeie. Jeg har derfor ikke fundet Anledning til at foreſlaa andre Forandringer i dette Lovforſlag, men tror, at det vil være en Klargjørelſe og en Binding, om man vil vedtage dette lille Endringsforſlag.

Forſlagsſtilleren (Bajer): Naar den ærede Formand kalder mig Forſlagsſtiller, vil jeg gjerne give dette Navn en anden Adreſſe. Det høie Thing har ſelv vedtaget dette Forſlag tidligere ved 3die Behandling og alſaa derved gjort det til ſit. Det maa maatte være mig tilladt at laane et Navn, ſom er blevet brugt af det ærede Medlem fra Skjellør (Holſtein-Holſteinborg). Han ſagde forleden Dag om et Lovforſlag, at det var

blevet Regimentets Datter. Det foreliggende Lovforſlag er ganſke viſt forandret noget i det andet Thing, men jeg tror, at jeg tør ſige, at det er blevet ſkjønnere; det er i alt Fald voget i Omfang; det beſtaar nemlig nu af to Paragrafer, medens det kun beſtod af een Paragraf, da det blev ſendt ind i det andet Thing. Det er noget Uſædvanligt, at et privat Lovforſlag, ſom er indbragt her i Folkethinget, gaar igjennem i Landsthinget. Dette Forſlag havde en lille Søſter, ſom blev ſlaaet ihjel næſten paa Dørtærſkelen. Jeg glæder mig ikke beſtomindre over at turde ſige, at det har gjort ſin moralſke Indflydelse gjældende ved det ſidſte Borgerepræſentantvalg. Jeg glæder mig ogſaa over, at dette Lovforſlag, ſelv om det ikke ſkulde blive vedtaget, dog ogſaa har havt en viſ moralſk Indflydelse, idet det uaget ſin Ubeſtydelighed har bragt den hele ſtore Sag i Bevægelse og ſat den under Debat. Det er muligt, at det lille Lovforſlag havde ſaaet en ligeſaa ublid Stjæbne i det andet Thing ſom det andet, jeg ſigtede til, derſom det ikke havde ſaaet Forbundsſæller. Det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Alberti) ſagde for nogen Tid ſiden, da Finantsloven var til 3die Behandling, nemlig den 28de Februar, at dette Lovforſlag havde ſaaet Forbundsſæller, nemlig Kvinderne, og jeg tror, at de talrige Underſkrifter, ſom i Løbet af kun 14 Dage bleve ſamlede paa diſſe Adreſſer, have virket til at holde Lovforſlaget ilive. Jeg ſkal derfor benytte Leiligheden til at ſige Tak til dem, der have medvirket til denne Bevægelse. Nu ſynes det imidlertid, at man ved at indſætte ikke een Gang, men to Gange Ordene „i levende Live“ vil udfætte Lovforſlaget for Fare, i alt Fald kan det let blive Spøgen, naar dette Endringsforſlag bliver vedtaget. Det forekommer mig, at man næſten kunde ligne dette Lovforſlag, ſaaledes ſom det er blevet behandlet, med det Sukker, man giver Badskebjørnen; thi naar den ſaar Sukker, bliver den ved at vadſe og vadſke det, til der ikke bliver Noget tilbage. Det er en ny Indſtrækning, ſom efter min Mening her er foreſlaaet. Jeg ſkal imidlertid ikke gaa ind paa Realiteten af det Endringsforſlag, ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavnns 1ſte Valgkreds (Rimeſtab) har ſtillet; thi ſelv om nok ſaa Meget kunde tale for dets Vedtagelse, hvad jeg dog ikke tror, vil jeg dog fraraade det. Jeg tror, at Lovforſlaget ſnareſt bliver udfat for Fare, derſom Endringsforſlaget bliver vedtaget. Naar man lægger Mærke til, hvorledes dets Gang har været i det andet Thing, maa man viſt nok frygte for, at hele Forſlaget ſkal gaa tabt. Lovforſlaget blev vedtaget i Landsthinget med 29 St. mod 22, og derſom nu kun 4 gif over til den anden Side, eller 4 af de fraværende Medlemmer kom til og ſtemte imod det, og nogle